

ste 3 år – som jeg tidligere har sagt – er midlertidig opholdstilladelse? Hvis der er frygt for, at de gror fast, viser erfaringerne fra bosnierloven jo, at selv om Sverige, Norge og Danmark havde helt forskellige indgangsvinkler til problemet, endte vi det samme sted. Vi endte med at give almindeligt asyl til dem alle sammen, og det viser sig faktisk, at selv om Danmark havde de skrappeste regler fra starten, er det fra et land som Norge, der havde nogle mildere bestemmelser, at de fleste er vendt hjem. Så der er kun én forklaring, og det er, at man vil sikre, at de ikke søger asyl.

Der er en række spørgsmål, som melder sig i kølvandet af lovforslaget, og som vi gerne vil have belyst. Hvem er det f.eks., der skal varetage undervisningen? Er det Udlændingestyrelsen, som der står i § 10, stk. 3, eller er det Røde Kors, som det normalt er tilfældet, når det drejer sig om flygtninge? Hvor længe skal der gå, før man får ret til at få danskundervisning? Hvor længe skal der gå, før man får ret til at få sine børn i danske skoler? Hvor længe skal der gå, før man får ret til aktivering eller arbejde? Og hvis det skulle vise sig efter de 2 år, at nogle af dem stadig er her, har de så ret til at søge asyl, og hvad sker der? Vil man forlænge den halvårige opholdstilladelse i det uendelige? Og ifald de søger asyl og får asyl, skal de så begynde forfra på integrationslovens 3-årige forløb, eller tæller den tid, de har opholdt sig, med i integrationsforløbet? Medregnes de 2 år, hvis man engang vil søge om permanent opholdstilladelse? Medregnes de 2 år, eller hvor mange det nu bliver, hvis man engang skulle søge om indfødsret?

Jeg vil gerne være helt ærlig: Vi har det utrolig svært i SF med dette forslag. Det er sådan, at det politiske flertal ønsker denne model, og vi vil i SF forfærdelig gerne finde en meget hurtig løsning. Men det er en særlov, der mindsker flygtninges rettigheder. Man deler flygtninge op i et hold A, et hold B og et hold C. Vores oplevelse er, at regeringen allerede har sikret sig et flertal med de borgerlige, og magt er jo ret.

Vi frygter, at man gentager en lang række af de fejl, vi lavede med bosnierloven med usikkerhed og isolation. Det ønsker vi ikke, men vi har ikke haft mulighed for at få indflydelse. Spørgsmålet er, om regeringen vil give SF mulighed for at få indflydelse på lovgivningen, så vi på samme måde som Venstre kan sige, at vi også vil have noget for at levere stemmer til den slags.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det er egentlig vendingen »magt er ret«, der bringer mig på talerstolen.

Mener SF's ordfører ikke, at vi bør følge UNHCR's højkommissærs opfordring til at tage trykket af nede i nærområderne, hvis det bliver nødvendigt? Det er jo helt klart den opfordring, den danske regering og Folketinget har fået fra fru Ogata, som er højkommissær, hvor hun udtrykkeligt siger: Det er en midlertidig tilladelse, og den er på særlige vilkår.

Hvis man skulle bruge SF's model, ville det betyde, at de pågældende flygtninge straks efter ankomsten til Danmark skulle sættes ind i det integrationsforløb, som foregår efter integrationslovens bestemmelser, hvor der stilles særlige krav til flygtninge om at deltage i forskellige ting. Mener SF ikke, at vi skal følge UNHCR's opfordring frem for at presse flygtninge ind i en situation, de måske ikke ønsker sig, i det omfang de kommer herop?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg undrer mig over SF's ordførertale. Det lyder, som om der slet ikke skal være nogen som helst grænse for, hvor mange flygtninge vi skal tage til Danmark.

Jeg vil gerne for det første spørge fru Pernille Frahm helt konkret: Er det kun, hvis UNHCR beder Danmark om det, at Danmark skal tage imod flygtninge? Ja eller nej? Eller er det således, at SF mener, at Danmark under alle omstændigheder skal tage imod flygtninge? Punkt to: Hvor mange flygtninge skulle Danmark i givet fald så tage imod? Er der overhovedet ifølge SF et eller andet loft for, hvor mange vi skal tage? Og punkt tre: Er det SF's målsætning, at de mennesker, der kommer hertil, skal retur til deres hjemland, så man i det mindste i teorien på den måde stadig kan opretholde et pres på Milosevic, eller skal det pres tages fuldstændig fra Serbiens diktatoriske leder?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

I Folketingets oversigt over vedtagne forslag står der om bosnierloven, der blev vedtaget i 1992-93:

»Loven er samtidig udformet således, at regeringen kan træffe beslutning om at anvende ordningen i eventuelle fremtidige tilfælde, hvor der opstår tilsvarende behov for at kunne yde